

(Møl.Bamses fødselsdag)

Ifølge traditionen skal realklasserne feste,
når sidste skoledag er slut, og lærerne dem gæste.
Det har vær't en dejlig tid båd' med dovenskab og flid.
Hip, hurra, for skolegang, når blot den ej er lang.

Hr. Schæbel præked' tit moral, og vi var lutter øre'
at løbestift og neglelak vi måtte ikke røre.
Om man smilte nok så sødt, går den ej med løberødt.
Hip, hurra, for Bamsefar, han er så sød og rar.

I fem år Sløk har hoppet rundt på sine flade futter
med alle 28 efter sig som små rekrutter.
Men når vi så sku' i bad, stod vi ikke mer' på rad.
Hip, hurra, man bli'r så køk af al det bøj og stræk.

Da Ebb'sens telefon kling klang, en fremmed stemme sagde:
"Hvad bliver 2 + 2 min ven" og derpå røret lagde.
Ebbesen, han tænkte sit, og da han ku' se sit snit,
hip, hurra, hvor nemt det gled, et fir'tal skrev han ned.

Hr. Oland taler tit om sine mange gode venner.
Og det er helt uhyggeligt så mange Oland kender
li' fra Lundberg til Niels Juel - ja, selv Kinas stormugul.
Vidt berømt ved sund og bælt er han som fodboldhelt.

Da Bosse os sku' lære tysk, vi ligned ej en klasse.
Vi minded' hende mere om små røg'de sild i kasse.
Det har vær't et mægtigt slid. Vi til Bosse slog vor lid.
Hip, hurra, hvor var det svært, men tysken fik vi lært.

Den søde rare Rasmussen, der kender hele kloden,
Han rejser gerne med os ud, for han er med på noden.
Og i lørdagsklubben han pigehjerner stak i brand.
Hip, hurra, den sag er klar - tag hellere en Star.

Cigar-Olsen, han enappede fiolen ned fra væggen,
og straks derpå begyndte han sin musikalske præken,
"Det er mol, og det er dur", mens vi andre tog en lur.
Hip, hurra, med sang og spil er't godt at være til.

Fru Schæbel skændte ofte over vore slemme stile.
Hvis nogen snakked', straks hun måtte ned langs rækken ile.
Men hun blev snart rar igen. Alt skal ha' en happy end.
Hip, hurra, I hope You are the situation klar.

At det er biologisk, at en celle la'r sig dele,
det har vi lært af Ottosson, men mon han ved det hele.
På latin et foredrag, holder han hveranden dag.
Hip, hurra, for Ottosson's latinske leksikon.

For al den lærdom Østrigsgades Skole har os givet
vi takker alle lærerne, nu skal vi ud i livet.
Rejs jer alle her på stand. Vi vil råbe alle mand
hip, hurra, for skolen her vi takker hver især

Et par kommentarer til Real u's sang på sidste skoledag i april 1959:

Schæbel var jo op i årene og noget gammeldags, så "hans" piger måtte i hvert fald ikke sminke sig!

Frk. Sløk var gymnastiklærerinde og skulle bl.a. stå for seksualundervisning af pigerne, som så vidt jeg husker blev en noget pinlig affære. Hun var jo frøken og kendte vist ikke så meget til emnet.

Ebbesen havde en joke med sine venner, de ringede til hinanden og stillede en matematisk opgave og lagde røret på igen, og så ringede den pågældende tilbage med svaret. Uden at de præsenterede sig eller i øvrigt talte sammen.

Ohland var skolens fodboldhelt og havde oplevet meget, så næsten uanset hvad han underviste i, så startede han mange sætninger med: En af mine venner ...

Vi havde haft Skogholm i tysk, men skiftede på et tidspunkt til Frk. Bosse (gad vide om de alle sammen var frøkener – eller bare blev kaldt det!), vi var så trykkede efter Skogholm, at ingen turde sige noget, så derfor syntes hun, vi lignede små sild der lå helt stille.

Rasmussen er Gunnar Kjær Rasmussen, vi havde ham i geografi. Han var en pæn fyr (lidt genert tror jeg), og han startede en klub, hvor der vist nogle lørdage var noget fest. Jeg kan ikke huske at have deltaget (og hvis du, som du skriver, var bange for piger, har du nok heller ikke deltaget!)

Gerh. Olsen, sanglærer, var glad for en god cigar. Jeg tror egentlig har var meget dygtig til musik, men det satte vi jo ikke så megen pris på dengang. Min 10 år ældre bror, som også har gået på skolen, havde ham som klasselærer, og var meget glad for ham.

Fru Schæbel var lidt opfarende og for op og ned langs rækkerne og skældte ud, så spyttede fløj, men inderst inde tror jeg nu nok, hun havde et stort hjerte.

Ottosson, vores naturhistorielærer var en spøjs fyr, var vist ungkarl i mange år, og så tog fanden ved ham, han blev gift og fik 3-4 børn. (Det er hvad jeg husker, men historien er måske sjovere end virkeligheden!) Jeg kan i hvert fald se, at han var på skolen i mange år, så han var nok ikke så gammel, da vi havde ham.